

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113010324
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113010324.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Martiny Zeleňakovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.3.2015, v trestnej veci proti obžalovaným A. A. a spol. pre obzvlášť závažný zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods.2 písm. c), ods.3 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného A. J. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T 23/2013 zo dňa 11.11.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania okresného prokurátora a obž. A. J. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaných A. A. a A. J. vinnými z obzvlášť závažného zločinu lúpeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 188 ods.1, ods.2 písm. c/, ods.3 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

- dňa 4.7.2012 v čase asi o 22.45 hod. v Z. na E. D. Z. X v nákupnom stredisku B., na prvom poschodí v priestoroch herne Admiral Reno Royal s.r.o., po vzájomnej dohode vošiel A. J. v čiernom oblečení a s čiernou kuklou na hlave do vstupného priestoru herne, pristúpil k pultu obsluhy, pričom v ruke držal podomácky vyrobenú napodobeninu krátkej strelnej zbrane, ktorú namieril na O. E., nar. X.X.XXXX, zamestnankyňu spoločnosti Reno Royal, s.r.o., pričom kričal: "Davaj peniaze", následne k menovanej pristúpil, udrel ju zbraňou do zadnej časti hlavy, pričom menovaná z obavy o svoj život otvorila kovovú skrinku umiestnenú pod pultom obsluhy, z ktorej páchatel sám vybral čiernu peňaženku s obsahom finančnej hotovosti celkom v sume najmenej 3.920,- Eur v bankovkách, ktorú potom vložil do igelitovej tašky fialovej farby a odišiel z herne von, kde ho čakal A. A., ktorý po spustení alarmu ušiel do osobného motorového vozidla zn. Opel Tigra modrej farby, ev. č. PO 968 DP, ktorým sa obaja páchatelia na miesto priviezli, A. J. cestou k vozidlu odhodil na ul. K. pri obytných blokoch č. XX igelitovú tašku fialovej farby, čiernu mikinu s kapucňou a napodobeninu zbrane, následne nastúpil do vozidla zn. Opel Tigra a spolu s A. A. z miesta odišli a neskôr sa s ulúpenými peniazmi rozdelili, pričom uvedeným konaním bolo poškodené O. E. spôsobené povrchové zranenie hlavy, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie bez liečenia a posttraumatická stresová porucha s dobou liečenia 72 dní a majiteľom finančnej hotovosti - spoločnosti SLOV-MATIC, spol. s r.o., Bratislava škoda vo výške 3.000,- Eur a X. P. škoda vo výške 920,- Eur.

Za to obž. A. A. podľa § 188 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 36 písm. l/,n/ Tr. zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák. v spojení s § 39 ods.1 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Podľa § 48 ods.4 Tr. zák. obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods.1 Tr. zák. v spojení s § 78 ods.1 Tr. zák. mu uložil aj ochranný dohľad na 1 rok.

Obžalovanému A. J. uložil podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 36 písm. d), j) Tr. zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák., § 39 ods.1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Podľa § 48 ods.4 Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s

minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods.1 Tr. zák. v spojení s § 78 ods.1 Tr. zák. mu uložil aj ochranný dohľad na 1 rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodených O. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Z., A. č. XX, SLOV-MATIC, spol. s r.o. so sídlom Bratislava, Humenské námestie č. 1, IČO: 17 314 712, Union zdravotnú poisťovňu, a.s. so sídlom v Bratislave, Bajkalská č. 29/A, IČO:36284831 a X. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z., A. E. č. XX s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný A. J., čo do výroku o vine a treste a okresný prokurátor, čo do výroku o treste v neprospech oboch obžalovaných.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania vyjadril názor, že tresty uložené v napadnutom rozsudku sú neprimerane mierne v porovnaní s následkami trestnej činnosti, neexistujú dôvody k zníženiu v takom rozsahu, ako to urobil súd v napadnutom rozsudku za použitia § 39 ods.1 Tr. zák., teda pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá bola v tomto prípade 10 až 15 rokov. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a uložil obžalovaným trest v primeranej prisnejšej výmere.

V dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom obhajcu obžalovaný A. J., uviedol, že tak v priebehu prípravného konania, ako aj v priebehu konania pred súdom, popieral spáchanie skutku tak, ako sa mu kládol za vinu v obžalobe. Vyslovil názor, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil skutkové zistenia a nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Okrem účelovej výpovede spoluobžalovaného nebol, podľa jeho názoru, v priebehu konania zaobstaraný žiaden priamy dôkaz, ktorý by ho stotožňoval s osobou páchatel'a skutku lúpeže, obžalovaný A. A. ho krivo obvinil a súd napriek jednoznačným dôkazom, ktoré preukazujú jeho nevinu, ho uznal vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu. V priebehu konania pred súdom bolo viacerými svedkami, najmä znalcom Dr. O. X. potvrdené, že pachová stopa sa dostane na miesto viac ako pravdepodobne tak, že ju tam páchatel' na miesto sám zavlečie, teda páchatel' musí navštíviť určité miesto, zo správy o výsledku porovnávania pachových stôp zo dňa 2.10.2012 jednoznačne vyplýva, že pachová stopa z podlahy za barovým pultom bola jednoznačne stotožnená s porovnávacou pachovou stopou obžalovaného A. A., čím je podľa jeho názoru nepochybne preukázané, že obžalovaný A. vykonal prepád herne a tento sa pri lúpeži pohyboval za barovým pultom, uvedená skutočnosť nebola vylúčená ani pri opakovanom porovnávaní pachových stôp. Jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, že na imitácii strelnej zbrane, ktorá bola použitá pri lúpeži, bola zistená len pachová stopa obžalovaného A. A.. Znalec Dr. O. X. vo svojom znaleckom posudku priamo uviedol, že z charakteristických vlastností pachu, pachovej stopy vyplýva, že pach, ako ani pachovú stopu nie je možné preniesť na miesto činu, či na rôzne predmety a šatstvo tak, že ho skutočný páchatel', ktorý skutok spáchal, nestál na mieste činu, nedotýkal sa predmetov potrebných k lúpežnému prepadnutiu, čiže páchatel', ktorého porovnávaciu pachovú stopu označili služobné psy za totožnú medzi pachovými stopami PS-1, PS-4A, PS-5A, musel byť na mieste činu. Musel sa dotknúť predmetov potrebných k prepadnutiu, v tomto prípade atrapy pištole, z ktorej bola zaistená pachová stopa PS-4A. Podľa jeho názoru je jednoznačne vyvrátená výpoveď obžalovaného A. A., ktorý tvrdil, že imitáciu zbrane mal s ním vyhotoviť obžalovaný J. v jeho garáži a následne táto mala byť po dobu niekoľkých dní, spolu s jeho oblečením v ruksaku, ktorý mal obžalovaný A. A. voziť v kufrí svojho auta do okamihu lúpeže. Ďalej uviedol, že on lúpež nespáchal a nikdy s obžalovaným A. nevyrábal imitáciu zbrane, ak by túto vyrábal, táto bola po dobu 2-3 dní spolu s jeho oblečením medzi iným aj botaskami v ruksaku, teda v zavretom priestore, následne túto mal držať pri lúpeži v herni, je vylúčené, aby z nej nebola odobratá pachová stopa, ktorá by bola stotožnená s jeho porovnávacou pachovou stopou. Je podľa jeho názoru nepochopiteľné, že za barovým pultom, kde došlo k napadnutiu poškodenej, sa našla na podlahe pachová stopa obžalovaného A. a nie jeho pachová stopa. Poukázal aj na obsah záverečnej reči prednesenej jeho obhajcom a žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, eventuálne aby vo veci rozhodol sám a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli

odvolaním vytykané prihladne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného A. J. ako aj okresného prokurátora nie je dôvodné.

Vydaniu napadnutého rozsudku predchádzal rozsudok prvostupňového súdu zo dňa 24.9.2013, ktorý však bol uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.11.2013 sp. zn. 4To 44/13 zrušený a vec bola okresnému súdu vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Po opätovnom prejednaní a rozhodnutí bola vec krajskému súdu predložená na rozhodnutie, pričom v posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, na súde prvého stupňa vykonané dokazovanie takmer v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ust. § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Krajský súd však považoval za potrebné doplniť dokazovanie výsluchom znalca MVDr. O. X., ako aj svedkov príslušníkov Policajného zboru a v tomto smere doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí.

Aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy, bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok tak, ako ho prvostupňový súd ustálil, sa stal a že ho spáchali obžalovaní A. A. a A. J., a to aj napriek tomu, že jeho spáchanie obžalovaný A. J. poprel.

Obžalovaný A. J. síce poprel, aby sa on skutku kladeného mu za vinu dopustil, keď uviedol, že v inkriminovaný deň bol v herni na sídlisku III. v Prešove spolu so svojim vtedajším kamarátom spoluobžalovaným A. A., avšak o 21.hodine, po asi hodine odišli spolu autom zn. Opel Tigra, ktorý riadil obžalovaný A. do J., kde obaja bývajú, obž. A. prehral v ten deň asi 500,- eur, preto sa chcel vrátiť a vyhrať, obžalovaný J. už od 22.15 hod. zostal doma, kde v obývačke sledoval televíziu, hral na počítači, okolo polnoci išiel spať, čo mu môžu dosvedčiť mama a jej priateľ. V prípravnom konaní uviedol, že o lúpeži sa dozvedel od obž. A., tesne predtým, než ich prišli vypočúvať policajti (čo bolo 23.8.2012), na hlavnom pojednávaní uviedol, že o lúpeži sa dozvedel nasledujúci deň po skutku od A., ktorý mu prehral záznam z televíznych správ, pričom rozpor vo svojej výpovedi odôvodnil tým, že si zvolil právničku a svoju výpoveď neprekonzultoval s právničkou. Od A. si asi päť až šesťkrát požičal mikinu, naposledy deň pred skutkom, kedy A. opravoval auto. Postavy s A. majú rovnaké, on mal výšku 182 cm, vážil 63 kg, má svetlomodré oči. Obžalovaný uviedol, že s obžalovaným A. chodil po herniach asi tri mesiace, pričom on hral len vtedy, keď mu A. dal peniaze, za svoje peniaze on nehral. V ten večer mal oblečenú žltú mikinu, svetlé rifle a biele botasky, obžalovaný A. mal oblečené čierne tričko a tmavomodré rifle a asi čierne topánky, s obžalovaným A. nemali v minulosti žiadny spor.

Zo spáchania skutku, tak ako ho ustálil súd prvého stupňa, sú však obaja obžalovaní usvedčovaní predovšetkým výpoveďou obžalovaného A. A., ktorý ihneď po vznesení obvinenia a následne tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, ako aj pri konfrontácii s obžalovaným J. uviedol, že boli kamarátmi, obžalovaný A. chodieval hrať na automatoch do herne v nákupnom stredisku B. na S. U. v Z., kde s ním chodil aj obžalovaný J., ktorý asi dva týždne pred skutkom navrhol, aby vylúpili uvedenú herňu, za tým účelom vyrobili v jeho garáži atrapu zbrane, kedy si dal obžalovaný na ruky rukavice, aby sa nepopálil, keď nahrieval železo, kuklu, uvedené veci vrátane jeho čiernej mikiny mali v batochu v kufrí jeho vozidla Opel Tigra, keď 4.7.2012 asi po hodine hrania (pričom do herne vošli asi o 21.00 hod.), z nej vyšli, J. navrhol, aby herňu vylúpili, pretože v tom čase tam bolo málo ľudí, nato prišli k autu, obžalovaný J. sa prezliekol a následne vykonal lúpež, obžalovaný A. bol vonku a počul slovo prepad, potom počul krik a asi o minútu z herne obžalovaný J. vybehol a on počul hučať alarm, obžalovaný A. sa zľakol a išiel k autu, kde obžalovaného J. čakal asi dve minúty, mikinu a atrapu zbrane obžalovaný J. nemal pri sebe, povedal, že mu bolo horúco a tieto odhodil, popísal mu, že krupierka, ktorá v herni bola sa správala ako zmyslov zbavená, kričala, boli tam aj dve ženy, ktorým povedal, aby nevolali políciu, potom sa vrátil ku krupierke a pýtal od nej peniaze, ktoré ona vybrala zo skrinky a dala mu celú peňaženku, cestou peňaženku vyhodili do rieky S. v X. a peniaze si rozdelili, po lúpeži sledovali spolu v televízii správy, kde bola reportáž aj o ich lúpeži, obžalovaný A. ulúpené peniaze prehral v iných herniach v Z. a kúpil aj súčiastky do auta, J. si za ulúpené peniaze kúpil motorku. V deň skutku mal obžalovaný A. oblečené tmavé tričko, asi modré krátke nohavice, čierne botasky s výraznou žltou podrážkou, obžalovaný J. mal oblečené rifle modrej farby, biele botasky a žltú mikinu. Na druhý deň po lúpeži sledovali z archívu správy na internete, kde J. pritom poprel, aby on udrel poškodenú, ako aj poprel, aby tam bolo toľko peňazí. V čase skutku sa obžalovanému A. lúpala pokožka z rúk, má oči zelenomodrej farby, mohlo sa stať, že išiel k baru bližšie ku krupierke, keď mu dávala peniaze.

Spôsob spáchania skutku tak, ako tento bol ustálený v obžalobe a napokon aj v napadnutom rozsudku popísala poškodená O. E., v tom čase krupierka herne, ktorá uviedla, že v ten deň nastúpila do práce

o 10.00 hod. a mala končiť o 24.00 hod., pracovala sama, v čase o 21.00 hod. do herne vošli dvaja zákazníci, ktorí chodili na vozidle Opel Tigrá fialovej farby, hrali krátko, asi 10-15 minút, čo bolo zvláštne, lebo inokedy chodili na 2-3 hodiny, výhru im vyplatila z príručného trezoru, v čase okolo 23.00 hod. do herne vbehol muž, ktorý kričal prepadneť davaj peniaze, dobehol ku nej za barový pult a priložil jej pištoľ ku hlave k pravému spánku, ona začala kričať, zozadu vybehli dve zákaznícičky, ktorým páchatel povedal, aby sa neopovážili volať políciu a tieto následne odišli na toaletu, ona ho svojou rukou buchla do ruky, načo ju on s tou pištoľou udrel po hlave na temene, načo ona kľakla na zem, otvorila príručný trezor a ona mu vložila peňaženku do jeho igelitky, nato spustila alarm a zavolala políciu. Páchatel bol vo veku do 25 rokov, vysoký 170 cm, štíhlej postavy, mal kuklu, čiernu mikinu, na rukách rukavice, z ich zákazníkov by opis postavy maskovaného muža sedel na oboch zákazníkovi, ktorí prišli na vozidle Opel Tigrá, títo nehrali nikdy o veľké peniaze a tipovali skôr toho staršieho s tmavými vlasmi (A.), lebo ten mladší (J.) bol komunikatívnejší, milší, A. bol uzavretý. Na otázku súdu uviedla, že páchatel mal pravdepodobne hnedé oči. V dôsledku psychickej traumy spôsobenej týmto skutkom bola práceneschopná do 17.9.2012.

Svedok X. P., prevádzkar prepadneť herne, uviedol, že on nebol svedkom skutku, v prevádzke sú výherné hracie automaty patriace spoločnostiam Slov-Matic s.r.o. a VIX s.r.o., pod barovým pultom je umiestnený príručný trezor, do ktorého sa ukladajú finančné prostriedky, z ktorých sa vyplácajú výhry, v prevádzke bol online kamerový systém, ktorý však neukladal záznam, svedok mohol doma sledovať priestory herne ako aj vyhotovovať fotografie, v ten deň vypol počítač asi o 22.30 hod. asi o 10 minút nato mu krupierka telefonicky oznámila, že došlo k prepadu.

Svedkyne A. A. a O. K. sa síce v čase skutku nachádzali v prevádzke herne, svedkyňa A. videla, ako muž oblečený v tmavom vbehol do herne, aj ako drgol do krupierky, zamaskovaný muž ich zbadal, oni ušli na toaletu, kde sa zatvorili a vyšli až po tom, čo počuli sirénu.

Páchatela skutku videl aj svedok P. Z., ktorý pozoroval z okna svojho bytu zo 7. poschodia ako páchatel vybehol z dverí herne, bol to muž štíhlej a nízkej postavy, ktorý mal na sebe tmavé oblečenie, ktoré bolo páchatelovi veľké, akoby na ňom viselo.

Svedkyňa O. G., krupierka, ktorá v čase skutku mala voľno uviedla, že sa po prepade s kolegyňou E. snažili tipovať, či prepad neurobil niektorý z ich zákazníkov, pričom popis im sedel na jedného z ich zákazníkov, ktorý mal krátke čierne vlasy a bol posledným zákazníkom pred prepacom a po prepade k nim prestal chodiť.

Svedkyňa S. J., matka obžalovaného A. J., ako aj jej druh, svedok K. K. v prípravnom konaní uviedli, že žijú v obci J. spolu s obžalovaným J., na deň 4.7.2012 si pamätali (aj keď po prvýkrát vypovedali až 14.1.2013), na druhý deň mali ísť na chatu do Z., obž. J. odišiel von o 17. hod. a domov sa vrátil okolo 21. hod., potom pozeral televízor a hral na počítači, oni s priateľom boli hore asi do 23.30 hod., na otázku vyšetrovateľa v prípravnom konaní svedkyňa uviedla, že je možné, že obž. J. odišiel od nich o 21.00 hod. a že bol až do 22.00 hod. ako vypovedal v herni a že ona si to nevšimla. Jej syn, obž. A. J. jej povedal, že skutok, pre ktorý je stíhaný nespáchal a aj v minulosti obž. A. nahovoril jej druhého syna, aby ho doviezol autom do Z. hoci vedel, že ani jeden z nich nemal vodičské oprávnenie.

Svedok K. K. uviedol v prípravnom konaní, že videl obž. A. J. prísť domov o 21.00 hod., kedy svedok vyšiel von sa pozrieť do garáže, či je už batéria nabitá a vtedy videl, že obžalovaný prišiel domov, išiel do obývačky, kde videl, že obžalovaný bol nepretržite do 23.00 až 23.30 hod., kedy svedok išiel spať. Na hlavnom pojednávaní svedok uviedol, že obžalovaného J. stretol o 20.30 hod., keď obžalovaný išiel von, svedok nevidel, kedy sa obžalovaný domov vrátil, ale po desiatej večer už bol doma a hral počítač, kým šiel spať on s obžalovaným vôbec nerozprával. Svedok uviedol, že ani svedkyňa J. zrejme neopustila v ten večer kuchyňu, iba ak išla fajčiť na balkón, ktorý je z kuchyne. Na otázku súdu svedok uviedol, že uvedený deň si pamätal preto, lebo na druhý deň bolo voľno a oni varili, pamätá si to kvôli chate.

Na hlavnom pojednávaní však svedkyňa S. J. uviedla, že obžalovaný A. J. prišiel domov po 22. hodine, svedkyňa J. uviedla, že si na uvedený deň (4.7.2012) pamätá, lebo bola so synom vybrať z bankomatu v meste peniaze, ktoré mu posielala otec, ako aj si pamätala na tento deň, lebo jej svokra kázala ťíť orechy, čím ju vytočila, ako aj uviedla, že syn z domu odbehol okolo 21. hodiny (keď rozdielne v prípravnom konaní uviedla, že syn bol doma, až na otázku v prípravnom konaní, že syn vypovedal, že medzi 21.00 hod. a 22.00 hod. bol v herni uviedla, že syn mohol odísť bez toho, aby si to ona všimla, na hlavnom

pojednávani však už uviedla, že syn o 21. hod. odišiel). Obžalovaný J. nosí svetlé oblečenie, doma má čierne tričko aj tmavé veci.

Svedkyňa Ing. G. G., matka obžalovaného A. uviedla, že dala synovi peniaze na kartu vodiča, ako aj na živobytie na dva mesiace vo výške približne 750 eur, nepamätala si, kedy to bolo, bolo to pred jej odchodom do zahraničia, kde bola dva mesiace odchádzala buď koncom júna alebo začiatkom júla.

K objektívnym dôkazom v tomto konaní patrí predovšetkým ohliadka miesta činu, ktorá bola vykonaná bezprostredne po skutku, počas ktorej boli zaistené stopy a to pachové stopy z podlahy za barovým pultom č.1 a č.2 (táto sa nachádzala bližšie k príručnému trezoru), medzi bytovými blokmi pod stromami bola zaistená vecná stopa č.3-igelitová taška fialovej farby s nápisom Terranova, pri lampe verejného osvetlenia bola zaistená stopa č.4- atrapa pištole a zároveň z nej bola zaistená pachová stopa označená ako stopa č. 4a, vo vzdialenosti 1,5 m od miesta zaistenia atrapy zbrane bola zaistená stopa č. 5-mikina čiernej farby, rovnako z nej bola zaistená pachová stopa č. 5a. Ohliadka bola vykonaná v súčinnosti s kriminalistickým technikom por. U. A..

V prípravnom konaní boli na skúmanie predložené KEÚ PZ predmety a stopy zaistené na mieste činu, kde zo záverov týchto posudkov plynie, že DNA profil zistený z 8 kusov ľudských vlasov zaistených z čiernej mikiny je zhodný s DNA profilom obž. A. J..

Opakovane boli v konaní podrobené skúmaniu pachové stopy zaistené na mieste činu, a to pachová stopa č.1 a č.2, ktorá bola zaistená z podlahy za barovým pultom, pachová stopa č. 4A, ktorá bola zaistená z imitácie strelnej zbrane a pachová stopa č. 5A, ktorá bola zaistená z mikiny, ktoré pachové stopy boli porovnávané s pachovými stopami obžalovaných A. J. a A. A.. Na tomto mieste je treba uviesť, že pachové stopy boli odobraté obžalovaným J. a A., vychádzajúc zo zápisnice o prehliadke tela dňa 23.8.2012, úkon vykonal npor. U. A. a por. A. U.. Pri prvom porovnávaní týchto stôp v prípravnom konaní, ktorého výsledok bol uvedený v správe Krajského riaditeľstva Policajného zboru, oddelenia služobnej kynológie v D. dňa 2.10.2012 plynie, že bola zistená zhoda medzi pachovou stopou obžalovaného A. A. a pachových stôp zaistených na podlahe (stopa č.1), na atrape zbrane a na mikine, na žiadnej zo stôp zaistených na mieste činu nebola zistená zhoda s pachovou stopou odobratou obžalovanému A. J..

V súvislosti s pachovými stopami boli vypočítaní aj príslušníci Policajného zboru, ktorí buď zaisťovali pachové stopy na mieste činu alebo od obžalovaných, resp. ktorí pachové stopy porovnávali a vyhodnocovali. Bc. X. P. na oddelení služobnej kynológie porovnal pachové stopy a ten zotrval na výsledkoch tak, ako tieto boli uvedené v správe zo dňa 2.10.2012, a na hlavnom pojednávaní uviedol, že pachové stopy sa na miesto činu dostanú tak, že sa tam tá osoba nachádza alebo prenosom pachu (napríklad pri prúdení vzduchu pri otvorenom okne, pohybe osôb a podobne), ak by boli veci dvoch ľudí po istú dobu v jednom vaku, došlo by k prekrytiu pachových stôp oboch páchatelov. Svedok kpt. U. A. uviedol, že on vykonal prvotnú ohliadku miesta činu aj zaisťoval na mieste činu pachové stopy. Pri výsluchu na krajskom súde svedok uviedol, že on neodoberal pachové stopy od obžalovaných A. a J. v roku 2012, ale robil to jeho kolega por. U.. S. Ing. O. K. uviedol, že bol na miesto činu vyslaný ako psovod, vo vnútri herne so psom nebol, lebo tam už po skutku bolo veľa ľudí, preto pachové stopy už boli znehodnotené, krupierka vybehla von z herne, čím narušila pachovú stopu, pes zachytil stopu, ktorú asi po 100-150 metroch stratil.

Dňa 27.8.2014 bola opätovne odobratá porovnávací pachová stopa od obžalovaného A. J., ktorého prehliadku vykonal kriminalistický technik npor. M., ako aj obžalovaného A. A., ktorého prehliadku tela vykonal npor. D.. Zo správy o výsledku porovnávania pachových stôp vypracovanej príslušníkom oddelenia služobnej kynológie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach zo dňa 11.9.2014 plynie, že pachová totožnosť bola zistená medzi pachovými stopami číslo 4A (pištoľ), 5A (mikina) a porovnávacou pachovou stopou A. A. a medzi pachovou stopou č.5A (mikina) a porovnávacou pachovou stopou A. J., pri pachových stopách č. 1, a 2 nebola zistená pachová totožnosť s porovnávacími pachovými stopami obžalovaných A. a J.. K tomuto opakovanému porovnávaní pachových stôp bol krajským súdom vypočítaný príslušník KRPZ Košice, ktorý vypracoval správu o výsledku porovnávania pachových stôp, ktorý uviedol, že pri tomto porovnávaní boli použité len pachové stopy odobraté od obžalovaných v roku 2014, nie tie, ktoré boli odobraté v roku 2012, k rôznym záverom oproti porovnávaní pachových stôp mohlo dôjsť zvetraním pachovej stopy zaistenej na podlahe herne, pokiaľ pri porovnávaní v roku 2014 na pachovej stope č. 5A (mikine) bola zistená prítomnosť pachovej stopy oboch obžalovaných a pri porovnávaní v roku 2012 len pachová stopa obž. A., mohlo k tomu dôjsť tak, že pes, ktorý bol použitý v roku 2014 môže mať vyšší prah citlivosti a dokáže identifikovať aj mix pachov.

V konaní pred súdom bol pribratý prvostupňovým súdom znalec z odboru veterinárstvo, odvetvie choroby zvierat, kynológia, chov koní, ktorý uviedol, že pokiaľ boli dodržané všetky interné normy a platná metodika Ministerstva vnútra SR, nemalo by dôjsť k zlyhaniu žiadneho faktora ovplyvňujúceho výsledok vyhodnotenia. Preniesť pachové stopy na miesto nie je možné iba tak, že tam dotyčný bol, že tam stál, pripustil možnosť, že pes nezistí zmiešanú pachovú stopu. V konaní pred krajským súdom znalec potvrdil, že pokiaľ ten istý kriminalistický technik odoberal porovnávacie pachové vzorky 23.8.2012 od oboch obžalovaných došlo tým k porušeniu metódy pachových konzerv. Vyjadril názor, že porovnávanie pachových stôp v roku 2012 a 2014 si neodporuje, pretože v druhom prípade bola odhalená zmiešaná pachová stopa, staršie skúsené feny majú citlivejšie, presnejšie schopnosti. K prenosu pachových stôp sa vyjadriť nevedel.

Prvostupňový súd po zrušení a vrátení veci krajským súdom zabezpečil do spisu aj nariadenie prezidenta Policajného zboru o metóde pachových konzerv z 25.5.1998, z ktorého plynie z čl. 2 ods. 3, že miesto činu pred odberom pachovej stopy musí byť zaistené hliadkou Policajného zboru, ktorá zamedzí vstupu nepovolaných osôb do vyznačeného priestoru, z čl.4 ods. 1 plynie, že odber porovnávacej pachovej stopy nesmie vykonať osoba, ktorá bola prítomná pri zaistení pachovej stopy na mieste činu, z čl. 4 ods. 2 plynie, že odoberanie pachovej stopy je možné vykonať len z osoby, ktorá je dôvodne podozrivá zo spáchania trestného činu, pričom sa musí dodržať zásada, aby osoba nemala na sebe pracovný odev s intenzívnym pachom, alebo odev inej osoby. Z článku 4, ods. 5 citovaného nariadenia plynie, že pri odoberaní porovnávacích pachových stôp od viacerých osôb k jednému prípadu je nutné, aby porovnávaciu stopu od každej osoby zaistil iný technik alebo policajt oprávnený vykonať túto činnosť.

Taktiež prvostupňový súd zabezpečil do spisu nariadenie prezidenta Policajného zboru z 9.februára 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie prezidenta Policajného zboru č.10/1998 o metóde pachových konzerv, z článku 6 odseku 3 plynie, že pachová identifikácia sa vykonáva v rade piatich až ôsmich pachových stôp z trestnej činnosti, medzi ktoré sa umiestni pachová stopa z objasňovaného prípadu, tento postup sa opakuje päťkrát so zmenou postavenia porovnáwanej pachovej stopy. Po štvrtom označení sa považuje porovnanie za preukázateľné.

Zo znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria plynie, že poškodená O. E. v dôsledku skutku utrpela ujmu na zdraví, a to posttraumatickú stresovú poruchu v dôsledku ktorej bola práceneschopná v dobe od 6.7. do 17.9.2012, v čase vyšetrenia táto porucha odznievala. V prípravnom konaní bol znalcami vyšetrený aj obžalovaný A., z ktorého posudku plynie, že obžalovaný chápal nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a ovládacie schopnosti nemal znížené, motív konania bol zisťný, nebolo u neho preukázané patologické hráčstvo, iba občasné hranie na hracích automatoch.

V konaní pred prvostupňovým súdom bola na základe nariadenia krajského súdu do konania pribratá znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, ktorá vyšetřila oboch obžalovaných, u obžalovaného A. bola zistená podpriemerná úroveň intelektovej výkonnosti, schopnosť zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť je priemerná, osobnosť je menej zrelá, nie sú u neho prítomné nadmerné agresívne tendencie, prezentoval sa otvorene, sebakriticky, aj keď u neho bola badateľná ostražitosť a zvýšená sebakontrola. U obžalovaného J. bola zistená podpriemerná úroveň intelektovej výkonnosti s nízkou úrovňou všeobecnej rozhladenosti a podpriemerná úroveň pamäťových schopností, bola prítomná tendencia prezentovať sa nekriticky, sociálne žiaduco, účelovo, neboli u neho zistené zvýšené agresívne tendencie, bola zistená potreba vynikať pri pocitoch menejcennosti. Obžalovaný J. má jasné materiálne túžby a ich napĺňanie má tendenciu uskutočňovať cez dôrazné domáhanie sa svojich „oprávnených nárokov“, napríklad ako nezamestnaný si vymohol príjem od otca, bola u neho zistená nízka miera sebakritickosti a prezentácie v sociálne žiaducom svetle, účelovo, vierohodnosť osoby obžalovaného sa vo všeobecnosti v tomto svetle dá zhodnotiť ako čiastočne znížená. U oboch obžalovaných v prípade priaznivých vonkajších protektívnych faktorov je pravdepodobnosť nápravy značná. Obaja obžalovaní už boli opakovane vyšetřovaní a poučení ako sa majú vyjadrovať k inkriminovanému činu, čo značne oslabuje reálnu psychologickú vyťažiteľnosť v rámci aktuálnych psychologických vyšetření.

Na základe vyššie uvedeného potom krajský súd dospel k záveru, že vo veci boli vykonané dve skupiny proti sebe stojacich dôkazov, na jednej strane to bola výpoveď obžalovaného A. A., ktorý v priebehu celého trestného stíhania, a to tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, ako aj pri vykonanej

konfrontácii zotrval na svojej výpovedi, keď sa sám priznal, že pripravoval veci potrebné k lúpeži, ako aj to, že v čase lúpeže sa na mieste činu nachádzal, ako aj zhodne v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom usvedčil z jeho spáchania spoluobžalovaného A. J., s ktorým boli v čase skutku priateľmi, spolu chodili do mesta aj do herní, ako aj spolu sa venovali motorkám. Obžalovaný A. J. popieral spáchanie skutku, avšak na čas spáchania skutku nemá dôveryhodné alibi. Ostatní svedkovia vypočutí v priebehu celého trestného konania v podstate dosvedčili, že skutok sa stal (svedkyňa E., K., A.), avšak nevedeli páchatela identifikovať, iba poškodená E. zo zákazníkov, ktorí navštevovali herňu označila ako podozrivých oboch obžalovaných, ktorí mali postavu ako páchatel. Skutočnosť, že obžalovaný J. sa v čase skutku nenachádzal na mieste činu okrem neho samotného tvrdili ešte jeho matka S. J. a jej druh K. K., ktorým však ani krajský súd neuveril, keďže títo najskôr v prípravnom konaní zhodne tvrdili, že s odstupom šiestich mesiacov od skutku si pamätali, že obžalovaný J. sa v uvedený deň vrátil domov o 21. hod. a doma bol po celý čas, kým nešiel spať, po otázke vyšetrovateľa, ako si vysvetľujú že samotný obžalovaný J. uviedol, že on bol v čase od 21. hod. do 22. hod. v herni v Z., obaja svedkovia zhodne uvádzali, že obžalovaný J. bol v uvedený deň doma od 22.15 hod., svedkyňa J. najskôr pripustila, že obžalovaný J. mohol z bytu odísť tak, že si to ona nemusela všimnúť, neskôr už tvrdila, že obžalovaný J. byť po 22.15 hod. neopustil, svedok K. najskôr tvrdil, že obžalovaného stretol v ten deň o 21. hod. ako sa vracal domov, neskôr uvádzal, že ho stretol o 21. hod. keď z domu odchádzal, obe tieto výpovede považoval aj krajský súd za účelové vykonané v snahe pomôcť obžalovanému J.. Obžalovaný J. navyše rozporne uvádzal ako sa o skutku dozvedel, keď po tom, čo v prípravnom konaní spočiatku nevypovedal, sa rozhodol vypovedať, kde najskôr uvádzal, že sa o skutku dozvedel od obžalovaného A., keď mu tento povedal, že boli uňho niekedy v auguste 2012 policajti, neskôr na hlavnom pojednávaní už obžalovaný J. uvádzal, že o skutku sa dozvedel od obžalovaného A. hneď na druhý deň, keď mu tento ukázal z archívu televízne správy. Objektívnym dôkazom vykonaným v tomto konaní bolo znalecké skúmanie stôp zaistených na mieste činu, kde na mikine použitej pri skutku sa nachádzali ľudské vlasy, ktorých DNA profil bol zhodný s DNA profilom obžalovaného J.. Obaja obžalovaní však potvrdili, že túto mikinu požičiaval obžalovaný A. obžalovanému J.. Ďalším objektívnym dôkazom v tomto konaní boli pachové stopy zaistené na mieste činu, a to za barovým pultom, z mikiny a zo zbrane použitej pri skutku, ktoré boli porovnávané s porovnávacími pachovými stopami od obžalovaných A. a J., keď predovšetkým zo správy o výsledku porovňovania pachových stôp č. p. KRPZ-KE-OPP3-10-154/2012 zo dňa 2.10.2012 plynie, že bola zistená pachová totožnosť medzi pachovou stopou obžalovaného A. a pachovou stopou č. 1 (podlaha za barovým pultom) ako aj s pachovými stopami zaistenými na zbrani a mikine. Na rozdiel od prvostupňového súdu však krajský súd na tento dôkaz vôbec neprihliadal, keďže bolo zistené, že porovnávacie pachové stopy od oboch obžalovaných v rozpore s metodikou odoberal ten istý kriminalistický technik. K dôkazom identifikáciou pachových stôp sa žiada uviesť, že tento dôkaz je dôkazom iba nepriamym, ktorého výpovednou hodnotou je to, že sa pach určitej osoby nachádzal na konkrétnych veciach či predmetoch, takže táto osoba s nimi prišla do styku, ale ešte to neznamená, že táto osoba aj spáchala trestný čin. Dôkazy získané metódou pachovej identifikácie je potrebné vyhodnotiť v súvislosti s obsahom ostatných dôkazov vzťahujúcich sa k dokazovanej skutočnosti. Táto metóda musí byť hodnotená z hľadiska jej pravdivosti- musí viesť za rovnakých podmienok k rovnakým výsledkom. V danom prípade znalci, ale aj príslušníci polície vykonávajúci porovnávanie pachových stôp pripustili možnosť rôznej citlivosti služobných psov predovšetkým pri identifikácii zmiešaných stôp. Súd prvého stupňa logicky uviedol v hodnotení dôkazov aj to, že výpoveď obžalovaného A. je konzistentná a logická, keď je pravdepodobné, že páchatel po tom, čo sa presvedčil, že v herni nie je veľa ľudí, resp. policajti, silní muži, po krátkom pozorovaní okolia prepadne herňu a je nelogické, aby odišiel z miesta na pol hodiny a následne bez preverenia si situácie by herňu prepadol, ako aj správne poukázal na to, že nebol zistený motív, prečo by obžalovaný A. klamal, keď svojou výpoveďou sa nevyvíňoval zo spáchania skutku, ale sa sám priznal, že spoločne s obžalovaným sa dohodli na prepade herne, spoločne vyrobili zbraň a spoločne pripravili aj ostatné veci k lúpeži.

Správne zistenému skutkovému stavu zodpovedá potom aj správna právna kvalifikácia. Obžalovaní tým, že proti inému použili násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchali uvedený čin závažnejším spôsobom konania (so zbraňou podľa § 138 písm. a) Tr. zák.), a spôsobili svojim konaním ťažkú ujmu na zdraví, dopustili sa obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku ďalej vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu.

Plynie z neho, že prihliadal najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúce z ust. § 34 Tr. zák., ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútka, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy majú na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák., a to ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a to, že súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Súd prvého stupňa z odpisu registra trestov správne zistil, že obžalovaný A. A. má v tomto registri spolu dva záznamy, pričom v oboch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovaný A. J. doposiaľ nebol súdne trestaný. Správne súd prvého stupňa zistil u oboch obžalovaných prevahu poľahčujúcich okolností, keď obžalovanému A. A. poľahčovalo, že sa ku spáchaniu skutku priznal a tento úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písm. n) Tr. zák.), ako aj u obžalovaného A. J., že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, ktorá skutočnosť vychádzajúc aj zo znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia mala vplyv na jeho rozumovú spôsobilosť (§ 36 písm. d) Tr. zák.), ako aj to, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j) Tr. zák., keďže vychádzajúc z odpisu registra trestov nemá v tomto registri doposiaľ žiadny záznam. Správne postupoval prvostupňový súd aj pokiaľ nezistil u obžalovaných žiadne priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák.

Z ust. § 188 ods. 3 Tr. zák. vyplýva, že za žalovaný trestný čin je možné jeho páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od desiatich do pätnástich rokov. Trest odňatia slobody však považoval aj krajský súd vzhľadom na okolnosti prípadu ako aj pomery páchatel'ov za neprimerane prísny, keď v porovnaní s inými obdobnými prípadmi použili obžalovaní na trestný čin atrapu zbrane, ktorá pozostávala z kovových rúrok spojených lepiacou páskou, teda nie so skutočnou zbraňou, poškodená bola síce spôsobená ťažká ujma na zdraví v podobe posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá je však prechodná a odoznela, ani na jedného z obžalovaných nebolo doposiaľ pôsobené výkonom trestu odňatia slobody, u oboch prevažovali poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi, zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológie pritom plynie, že u oboch je možná prevýchova. Preto je aplikácia ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. v tomto prípade na mieste. Obžalovaným tak vychádzajúc z ust. § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zák. bolo možné uložiť trest odňatia slobody od piatich rokov do pätnástich rokov. Vzhľadom na osoby obžalovaných, a to najmä na ich doterajší život, aj krajský súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere ako ich uložil prvostupňový súd je trestom na nápravu obžalovaných, tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie, primeraným. U obžalovaného A. A. je výška trestu odôvodnená aj tou skutočnosťou, že tento sa ku spáchaniu trestného činu priznal v celom rozsahu a chcel uzatvoriť s prokurátorom dohodu o vine a treste, ktorý ju odmietol uzatvoriť z dôvodu, že táto prichádza do úvahy len v prípade priznania sa oboch obžalovaných.

V súlade s ust. § 48 ods. 4 Tr. zák. potom súd prvého stupňa správne obžalovaných pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia ako aj uložil obom v súlade s ust. § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad. Proti výroku o náhrade škody nepodal odvolanie ani prokurátor v neprospech obžalovaných ani poškodení, preto krajský súd tieto nemohol meniť v neprospech obžalovaných, a pokiaľ boli poškodení so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie, tento výrok je v súlade s ust. § 288 ods. 1 Tr. por.

Z doteraz uvedených dôvodov, nezistiac žiadne okolnosti opodstatňujúce zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, krajský súd potom rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného A. J., ako aj odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.